

తెలియనిది

అతనితో నా కిప్పటికూడా తెలియదు. అతడంత దూషణకుడూ కాదు, అలా అని నురుపి కాదు. నల గా వుండేదూ, తెల్లగాను వుండేదూ. పొడూ గా కడిలా వుంటాడు. మనిషినిచూస్తే యేమీ విశేషం బొపించదు. అతన్ని పేరు మరచిపోనప్పు, వెలి పోయిన రైలుసేదనలా.

కాని నేను మరచిపోలేకండా వున్నా. ఇప్పటికీ కూడా సంజవడాకా సముద్ర చాగుకు వెదుతూంటే సందు మొదల్ని పోలయ్య కిరీ దుకొండగరకు రాగానే గుండె రులుమంటుంది, అతి డెదురు పడ తాడేమీ అని.

మే మిద్దరం మొట్ట మొదట ఓనాడు సాయంత్ర సముద్రపాడున కలిశాం.

'చూశారూ, మాయిలు గలాయన యేం జేస్తున్నాడో....' అన్నాడు సిగరెట్లు పొగ రైలింజనలా గుప్పన వొడులూ. ఏం జేకాడని నే నడగలేదు. కాని అతడే తిరిగి అన్నాడు :

ముసలాడికి చచ్చేకాలం వొచ్చింది. ఇప్పుడు దురాళి పట్టుకుంది. మన వూళ్లో యూనీఫారంతో తిరుగుతూ చాలామంది వున్నారకదూ ఆమృదిడిచిన ఆంఖోతులూ... ఇహ వీధివక్కులకి కూడా లోపంలేదు'

అంగర వెంకటకృష్ణారావు

అంచేతి తనయిలు వొక 'సైట్ క్లబ్' క్రింద మార్చి డబ్బు మూటకట్టుకుందామని ఆశి. ముసిలి నక్క! ఇలు ఖాలీ చెయ్యాలి....' పొఫం ఆతడామట యీసదింపుగానే అన్నాడు గాని దాని అర్థంమాత్రం వేరు. నే నేమీ జవాబిచ్చే పరిస్థితిలో లేను ఎంచే తంటే అతడు నిజంగా చిక్కులో వున్నాడు. 'క్రిందటివెల అద్దె వుప్పుకోలేదు....'

ఏం చెయ్యాలో తెలియదు, ఎక్కడికి వెళ తాను....'

ఆ ప్రశ్నకికూడా అర్థం అదికాదు. నే నన్నాను :

'అద్దె మనియార్డరు చెయ్యండి....'

'శిబాన్, మాంచి సలహాయిచ్చారు... చిటిక వేసి అరిచాడు. గుప్పన సిగరెట్ పొగ వచ్చింది.

అతడు ఆంగ్లీయిండియన్. ఆఫీసిలో చాలామంది ఆద్యాయాలింపలో, పొగ చూరిన గదుల్లో బుతువులధాటికి తట్టు కొంటూ గగుపుకొస్తున్నార.

అతడూ నేనూ సుమాకు ప్రతిరో కలిసేవాళ్ళం. కాని మాట్లాడుకోడం ఆరుగుం. అతడు నవ్వేవాడు. నేనూ నవ్వేవాడిని. అంటే. మాన్నే మాం నదికి యివతలిగట. ఆవ తలిగట. మమ్మల్ని కలిపే నం తెనే కిరీ దుకొండ పోలయ్య.

పోలయ్య చగువుకున్నవాడు, పెంపనిగ్గి. కాకి నల్లగావుంటుందిని, పాలు తెల్లగా వుంటాయని చెప్పడానికి జంకడు.

నా ఆంగ్లీయిండియన్ మిత్రుడు చనక బాగు సిగరెట్లు తెగకొలుస్తాడు. ఆస్తమానం తలనొప్పిల; మాత్రలు తెగమింగతాడు. కాని యెన్నడూ దగలేదు, జిబ్బున చీదలేగు. 'ఆయన యుద్ధంలో పని చేశారు బాబూ....' పోలయ్య.

'ఇప్పుడేం చేస్తున్నాడు....'

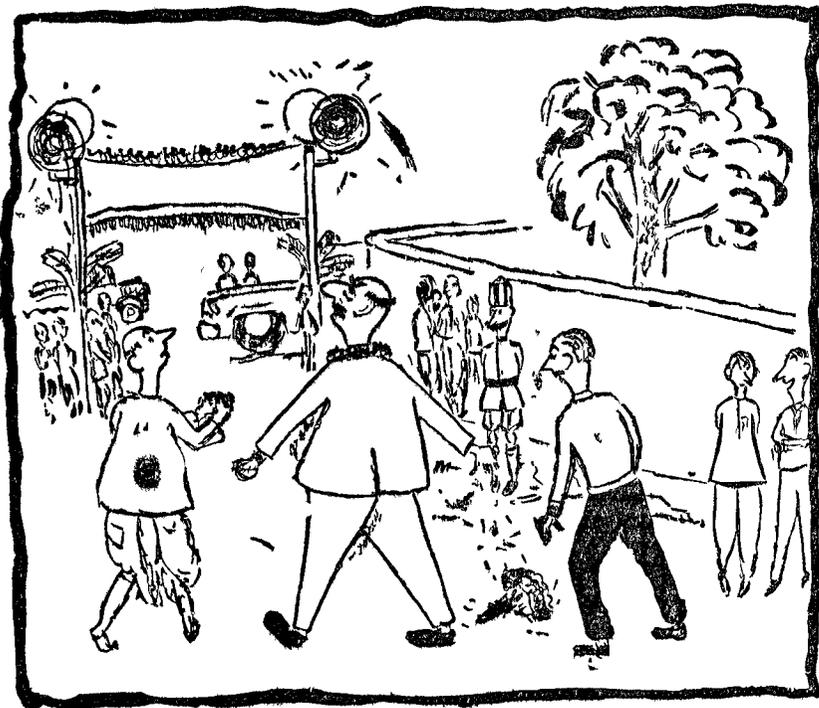
'ఏంలేగు బాబూ, ఆయనకి రానిపనిలేదు, అబ్బడం ఆడడిం మోసం చెయ్యడంలేదు....'

'నురెలా గడుస్తుందోయో...?'

'ఏంబాబూ... అక్కడా అక్కడా పని చేస్తాడు. ఇప్పుడు మియింట్లో యే రై వా వడంగి సనుందనుకోండి, రమ్మంటే ఒచ్చి చేస్తాడు. మీలేమిస్తే అనేవుచ్చుకొంటాడు. ఆయాన చేతిపనికి తిరుగులేదు....'

'ఎక్కడా నాఖరికెందుకు తుడుడో లేను.'

'ఏం చెప్పడం... ఆయన తల్లి ముసిలి. ఎప్పుడూ చచ్చిపోతున్నట్టేవుంటుంది. కాని యొప్పుడూచావగు. ఒక చెలెలుంది. పిచ్చిది. అనిడ యొప్పుగు యొవ్వరితోనూ మాట్లాడడు. కాని మాట్లాడితే అడేవాగుడు. ఒక్కొక్క పప్పుడు యెటో పారిపోతుంది. అనిడను వెళు

"ఫాటో గ్రాఫర్ లేకపోతే ఈ ఫంక్షన్ కు నేను అధ్యక్షతే వహించను!"

క్కుంటూ యాయన చెట్లంటూ గట్లంటూ అడి తిరుగుతాడు. ఇరుగు పొరుగుల్లో, వీధిలో చాలా తో వలచాలిన జట్టిలు లేసుంది. ఆవిడ 'బడి బడి బడి' అని తిలు తిగులుతుంటే యెవ్వరూ ఆపలేదు. ఇతడు విసికిపోలే చాలా రేపు పట్టేనాడు. తరవారే యేడునాడు...

'నే ననుకోన్నా-అతడు చాలా బాధపడు తున్నాడని. కాని ఆ బాధ యెప్పుడూ అగు పించేది కాదు. ఓనాడు రాత్రి పోలయ్య దుకాణానికి లేటుగా వెళ్ళా. పదాతుంది. బహుశపక్షి దినాలు. తండ్రు దు కూడా లేటుగా వచ్చాడు.

'అయన పుద్దోగం ఆయింది బాబూ' పోలయ్య.

'ఎక్కడెక్కడ?'
'అడవి వద్దకు వెళ్ళులో. 500 యిస్తా రట. చేపటినించీ వెళితారట...'

మాటలోనే వచ్చాడు మిత్రుడు. నేను గుడివెనింగ చెప్పి అభినందించా. అతడు నవ్వాడు.

'అయితే మీరు త్వరలో పెళ్ళిచేసు కొంటారన్నమాట...'

'పెళ్ళి! ఇంక అదే తక్కువ...మాడు ప్యాకెట్లు చవకబారు సిగరెట్లు, మాడు ప్యాకెట్ల తలనొప్పిమాత్రలు తీసుకోన్నాడు. తళితళా మెరుస్తున్న సముద్రంవెంపు పడి పోయాడు.

మర్నాడు రాత్రి తిరిగిపోలయ్యదగర లేలు నుకున్నా ఆనన పుద్దోగానికి రాజీనామా యిచ్చేడని. ఉద్యోగంలో ప్రవేశించి కొద్ది గంటలకే తిరిగి తీ వపరిసేతి వచ్చింది. అతడు పెద్ద ఇంజనీరుతో చెప్పకుండా యింటికి వెళ్ళిపోయాడు. సాయంత్రం నాలుగింటికి తిరిగి వెళ్ళగానే పెద్దఇంజనీరు ఆన్నాడు. ఉద్యోగానికి రాజీనామాయచ్చి యింటికి వచ్చాడు. తిరిమాత్రం కోలుకుంది.

తిరిగి తన ఆకాశజీవితం ఆరంభించేడు. ఒకమాల యిల్లు ఖాళీచెయ్యమని యజమాని గొడవ జోరవుతుంది. కాని అతిసెప్పుడు విచారంగా వున్నటునాకు అవుపించలేదు.

ఆవేళమాత్రం నేనన్నాదానికి వ్యతి రేకంగా వుంది. లైట్ చావున పక్క ప్టిట గోడమీద కాలేసి నిలబడి సిగరెట్ కాలు సున్నాడు. పడమట నూరుకుడు కాంతి లేకుండా అప్పడంలా వేళ్ళాడుతున్నాడు.

'ఏమలావున్నారు?' అతడు నిట్టూ ర్వాడు.

'ఆ...ఏంలేదు...నిన్న రాత్రి జరిగిన గొడవకి మనసింకా తుదురుపడలేదు.

'ఏం జరిగింది?'

'మా పిచ్చిచెల్లెలందికదా...అది కిటికీ దగర నిలబడి పాటలుపాడుతూంది. ఇదరు యూనిఫారంవాళ్ళు వచ్చి యింట్లో జోర బడ్డారు. బాగా తాగేతమా...తూలు

తున్నారు.

మా 'మమ్మో' పక్కనుంచి లేవలేదు. నే నింటికొస్తూంటే గుమ్మంముందు జనం గుంపుగా వున్నాడు. ఏదో జరిగివుంటుందని గబగబ వెళ్ళిమాస్తే యింకేముంది. ఆ వెళ్ళవ లిదరూ యింకా అక్కడే వున్నారు. ఇద్దర్నీ చావగొట్టి చెవులుమూసిపంపా...ఆ కోపంలో మా చెల్లెళ్ళు కూడా చితకతన్నా ...తరవారే నా గుండె పగిలింది. నుతి స్థిరం లేనిది...అమాయకురాలు...ఊరికే నా చేత దెబ్బలుతింది. ముసలి మామానే వుంది... అతడి కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగేయి.

'మీరు వివాహం చేసుకొంటే గాని మీకీ గొడవలు తీరవు. మీ రొక్కరూ ఈ బరువు మెయ్యలేరు...'

అతడి మొహం జేపురించింది. సిగరెట్లు దమ్ముపీల్చి పొగవదిలి మెడమీద చెమట తుడుచుకొని గొంతు సవరించుకొని తక్కువ స్థాయిలో అన్నాడు.

'మిసర్. నా బాధ నీకు తెలీను. నేను జీవితంలో నిర్వర్తించవలసిన వొక విధివుంది. అదేమిటంటే, నా మనలితల్లిని గోరిలో పూడ్చిపెట్టడం, నా వెళ్ళి చెల్లిని బాగుచేసి పెళ్ళిచేసుకొనే యేర్పాటు చెయ్యడం...'

అతడాగిపోయి తిరిగి మెడమీద చెమట తుడుచుకొన్నాడు.
నిజమే. ప్రతిమనిషికీ జీవితంలో వొక ఖేద్యం వుంటుంది. అది నెరవేరే చాకా అతడికి విశ్రాంతిలేదు. అలా సిరచిత్తింతో కృషిచేస్తే వాళ్ళకి దేవుడు తోడ్పడతాడు అని నేనొక సిద్ధాంతం చెయ్యటంలేదు. అనుకుంటున్నా సాలా నేనే.

ఆ ఆశతోనే వారాలు గడుస్తున్నాయి. ఏదాది తిరిగింది. ఓనాడు రాత్రి పోలయ్య దుకాణం దగర కిటి వేసుకోబోతున్నా అతడు జ్ఞాపకం వచ్చాడు. అతడిమధ్య అగుపించడం లేదేమని అడిగా. ఆసలతడు పోలయ్యకు గురొచ్చేసరికి కొంత ఆలస్యం అయిందికీ గురురాగానే చెప్పేడు.

'పాపం ఆ దొంగరూ చనిపోయారండీ'

'ఆ!' నాగుండె ఆగిపోయినట్లయింది.

'ఆర్నెలవుతుంది బాబూ.....అతి సుఖవుగా అరగంటిలో యెగిరిపోయారు... తలలో నరం యేదో పగిలిపోయిందిట... తపిమని చచ్చిపోయారు.

'తల్లి, చెల్లెలలో?'

'వాళ్ళిలాగే వున్నారు నానా బాధలూ పడుతూ...'

అప్పుడు నేననుకున్నా - 'మనిషికీ తెలి

సింది చాలావుంది. కాని తెలింది యింకా చాలా వుంది...'

వైటోడెంట్
దంపత్రములను
సంహరించే పండ్లపాడి
శ్రీవల్లభ క్రైమికల్స్ & డ్రగ్స్
తిమిరేడు, మద్రాసు-30.

త ర చు గ
మూ త్ర వి స ర్జ న

తరచుగా మాత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైనవిహ్నము శరీరాన్ని గుర్తించే యు దమేకాకుండా యీ వ్యాధి, తనవందలలో దిక్కి వ వారిని ఆరోజుకారోజు మృత్యువుకు ఆపన్నుని చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక శ్రమ లకు యివ్వగించకుండుట, నడుములో వొప్పి చూపు మాంద్యము, తొడల్లో తిమ్మిరి, నరముల ఇలపీనతతో యీ వ్యాధి పొడచూపును. వై లక్షణములతో కూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించుకున్నచో అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నోరు యెండుట, దురదలు, కాళ్ళలో ఎగుళ్లు తూకంకర్ణం, శరీరవంతా పోట్లు, కీళ్ల నొప్పులు, కంటిపొరలు, క్షయ, గడ్డలు రావ వుంట్లు, యిట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు మెన్నో సంభవించవచ్చును

"వీనస్ ధారమ్" మాత్రము వాడి, అనేక వేల మంది తమబాధల నుండివివారణపొంది మృత్యు కరాళమునుండి రక్షించబడిరి, "వీనస్ ధారమ్" శాస్త్రీయ వధుతులమీద, ప్రాచీన యూనానివైద్య విదానప్రకారం అమూల్య ఓషధుల, కాకవదార్ల ముల, స్వాభావిక ఔషధముల పారముతో తయారై నవి. "అమిక దాహం తగ్గి.... నలమాది మాత్రవిసరనచేయు అవసరము, 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు దాలాభాగము వివారణగును కొద్ది రోజులలోనే మీకు వగానికివైగా స్వస్థత చేకూరినట్లనించును. "వీనస్ ధారమ్" కొద్ది వ్యయముతో సుఖముగా, తెలికగా నేవించ వచ్చును దీనికి ప్రత్యేకవధుము లేదు నిదాహార ముతో మరడే అవసరంలేదు రోగులు వృద్ధికర మైన ఆహారము తినేందుకై రోగులు యిదివర కటికంటే యెక్కువరకాల ఆహారవదార్లములు తినకొనవచ్చును వివరములు గల ఇంగ్లీషు కర పత్రములు అడిగినచో ఉచితముగా పంపబడును

ధర. 50 మాత్రల సీసా డు. 6-75
వ్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము
ల ఠిం చు స్థలము :
Venus Research Laboratory (A.P.W)
P O Box No 587, Calcutta.